

מצרים בוחרת במדיניות של גם וגם

02.09.2026 | written by רות וסרמן לנדה

רות וסרמן לנדה: מצרים, אחרי תקופה שבה הייתה מזוהה מאוד עם הבלוק המזרחי הסובייטי בתקופת נאצר, בחרה צד ברור ומובהק ^[1] הצד המערבי ^[2] וכך זה נמשך במשך שנים רבות. בתוך זה היא גם חתמה על הסכם שלום עם ישראל. אבל היום, וכבר כמה שנים אחורה, אנחנו רואים מדיניות אחרת של "גם וגם" ושל גיוון מקורות, גם כלכליים וגם צבאיים.

ראינו את זה בביקור של ראש ממשלת קטר במצרים. קטר הרי מייצגת הרבה ממה שהמשטר המצרי חרד ממנו ^[3] האחים המוסלמים והאיום מבפנים ^[4] ובכל זאת היא התקבלה בכבוד רב. עכשיו אנחנו רואים את אותו הדבר עם סין, מעצמה ענקית, וזה במובן לא מבוטל סוג של אצבע בעין לארצות הברית. מצרים נחושה לגוון את מקורות ההכנסה ואת התלות שלה, בין היתר משום שיש לה בעיה כלכלית. מסין היא מחפשת בעיקר שני דברים: השקעות בתשתיות, שבאמצעותן סין גם מרחיבה את ההשפעה שלה, ושיתוף פעולה בתחום הצבאי והייצור הצבאי ^[5] גם כמקור למקומות עבודה וגם כדי לגוון את מקורות האספקה והתלות.

הראיון המלא התקיים בשעה הבינלאומית בכאן רשת ב', בתאריך 02 בספטמבר 2026.

*הדעות המובעות בפרסומי מכון משגב הן על דעת המחברים בלבד.